

Ca dao đã nói :

*Rước vinh quy về nhà bái tổ,
Mổ trâu bò làm lễ tế thân.
Để cho bằng họ nhân dân,
No say được đội Hoàng Ân tự giờ.*

Cổ khao nhiều nơi làm lễ nặng, mời khách khứa đến ăn uống đến ba, bốn ngày. Phải làm đủ lễ khao vọng thì mới được dự ngôi thứ vinh dự ở làng. "Một miếng giữa làng bằng một sàng xò bếp". Có người nghèo kiệt mang được chút danh phận mà không có tiền khao thì cả đời không dám ra đến đình đám. Có người phải vay nợ làm khao thành phá sản .

Tục khao vọng cũ là gánh nặng cho nhân dân, nên bỏ đi trong nếp sống mới .

Nguyễn Sỹ Tín
Springfield , Xuân 2001 .

Thơ

Tương Tư

*Thôn Đoài ngời nhớ thôn Đông,
Một người chín nhớ mười mong một người*

*Gió mưa là bệnh của trời,
Tương tư là bệnh của tôi yêu nàng.
Hai thôn chung lại một làng.
Có sao bên ấy chẳng sang bên này ?
Ngày qua ngày lại qua ngày,
Lá xanh nhuộm đã thành cây lá vàng.
Bảo rằng cách trở đò giang,
Không sang là chẳng thuyền sang đã đành.
Nhưng đây cách một đầu đình,
Có xa xôi mấy mà tình xa xôi ...
Tương tư thức mấy đêm rồi,
Biết cho ai, hỏi ai người biết cho !
Bao giờ bến mới gặp đò ?
Hoa khuê các, bướm giang hồ gặp nhau ?
Nhà em có một giàn trầu;
Nhà anh có một hàng cau liên phòng.
Thôn Đoài thì nhớ thôn Đông,
Cau thôn Đoài nhớ trầu không thôn nào ?*

Nguyễn Bính